

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

ΕΘΝΕΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Εν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3 —
Εν τῇ ἀλλοδαπῇ „ „ 3:50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν 15
29—Γραφείον ὁδ. Βουλῆς—29

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΑΓΑΠΗ

Ἐάν ταῖς γλώσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἥων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον, καὶ ἐάν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐάν ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν εἰμι, καὶ ἐάν ψωμίζω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ ἐάν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθῶμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι.

Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακὸν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ, πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει, εἴτε δὲ προφητεῖται, καταργηθήσονται· εἴτε γλώσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται· ἐκ μέρους γὰρ γινώσκουμεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται, ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἀνὴρ, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου, βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην· νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Ἀπόστ. ΠΑΥΛΟΣ.

ΦΡΙΤΙΟΦ

Σκαρδιναυικὴ παράδοσις

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 8).

Οἱ λόγοι οὗτοι ἀπέσπασαν τὸν νέον τῶν ρεμβά-

σμων του· ἐξέπλευσε, διήλθε τὸν ρύακα καὶ εὔρε τοῦς ἡγεμόνας προεδρεύοντας τῆς συνελεύσεως τοῦ λαοῦ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Βήλη. Ὁ Φριτιόφ προχωρεῖ καὶ ἐν φωνῇ ἠχηρᾷ. «—Ἡγεμόνες, λέγει, ἀπευθύνω ἡμῖν τὴν ἐξῆς αἴτησιν. Ἀγαπῶ τὴν νεαράν Ἰνγεβόργην· δότε μοί τιν· ἡ ἔνωσις αὕτη εἶναι σύμφωνος καὶ μετὰ τὴν θέλησιν τοῦ Βήλη. Ἄλλως θὰ ἄφινεν οὗτος αὐτὴν νὰ συναυξάνῃ μετ' ἐμοῦ παρὰ τῷ Χίλδιγκ, ὡς δύο δένδρα ὧν οἱ κλῆνοι συνδέονται ἄχρις ὅτου ἡ θεία Freya συνδέσει τὰς κορυφὰς τῶν διὰ χρυσῶν νημάτων.

«Ὁ πατήρ μου δὲν ἦτο οὔτε βασιλεὺς οὔτε ἡγεμὼν καὶ ἐν τούτοις τὸ ὄνομά του ἐγένετο γνωστὸν παρ' ἅπασιν τοῖς ὑπηκόοις· καὶ ρουνικαὶ γραφαὶ ἐπὶ ἀπείρων κεχαραγμέναι βράχων, μαρτυροῦσι περὶ τῶν κατορθωμάτων του.

«Ἐάν ἤθελον ἡδυνάμην ν' ἀποκτήσω βασιλείαν καὶ ἄπειρα πλοῦτη, ἀλλὰ προτιμῶ νὰ ζῶ ἐν τῇ πατρίδι μου, ὧν τὸ στήριγμα τοῦ θρόνου καὶ ὁ προστάτης τοῦ πτωχοῦ. Κοιμώμενος ἐν τῷ λοφίσκῳ τούτῳ, ὁ Βήλη ἀκροᾶται τῆς αἰτήσεώς μου καὶ θὰ σὰς ἰκέτευε μετ' ἐμοῦ εἰς συγκατάνευσιν, ἂν ἡδύνατο νὰ ὁμιλήσῃ.

Ἐγείρεται ὁ Ἐλγ καί· «ὁ υἱός, λέγει, τοῦ χωρικοῦ δὲν εἶναι ἄξιος οὐζύγος τῆς ἀδελφῆς ἡμῶν. Τῇ θυγατρὶ τοῦ βασιλέως πρέπει υἱὸς βασιλέως. Ἐμοὶ μόνῳ ἀνετίθη ἡ προστασία τοῦ βασιλείου· πλὴν ἂν εὐαρεσθῇ καὶ σὺ νὰ ἦσαι ἐκ τῶν ἀνθρώπων μου, ἰδοὺ μένει ἔτι θέσις ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ μου κενή, ἣν δύναμαι, νὰ διαθέσω πρὸς χάριν σου.»

«—Ἀνθρώπος σου; ἐπανέλαβεν ὁ Φριτιόφ γελῶν· ὦ! ὅχι βεβαίως. Θὰ ἦμαι ἄνθρωπος τοῦ πατρὸς μου καὶ μόνου.

«Δαμπρόν μου ἔϊφος ἐξελθε τῆς ἀργυρᾶς σου θήκης· βεβαίως δὲν θέλεις ὑποφέρει τὴν ὕβριν ταύτην. Ἐλθέ Ἀγκορβάδελ σὺ εἶσαι παλαιόθεν εὐγενής! Καὶ ἐάν